

Dzejolis10

Maza zēna saruna ar Gotlandes silu rūķi

*Selgas Silkalnas dzejolis
Ingrīdas Dāves zīmējums*

Rūķi, rūķi, labais gars,
Parādies, kad tevi šaucu!
Tevis dēļ es šurpu brauču.
Biedru tev ir vesels bars.
Tavām pavēlēm tie klausu,
Ko tu vēlies, to tie dara -
Viņiem tiešām liela vara.
Viens, divi, trīs, jau jūra sausa...
Tad pa pašu jūras vidu
Izrok viņi platu taku
Un man nāk tad visi blaku, -
Lidi - lidu, slidi - slidu, -
Kamēr Rīgas torni rādās
Ar to augsto Doma smaili,

Ar to skaisto zelta gaili.
Ieķeršos es rūķu bārdās,
Kājās sapņu kurpes aušu.
Izstaigāšu Rīgas ielas
Šauriņas un platas, lielas.
Pēc tam augstā tornī braukšu.
Varēšu pa platu lūku
Daugavu no augšas skatīt,
Vēj os kuģu buras attīt,
Uzlidot ar pieneņpūku
Visu augstākajā kokā
Un ar rūķiem ātrā skrejā
Lidināties atkal lejā -
Sila rūķim tieši rokā...